

Dosarul nr. 3ra-609/19
01-3ra-2716-09042019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Cucerescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Nour Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova și Mangâr Ion cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile depuse de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova, și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2015, Nour Ion a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 21 mai 2015, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 332-ef „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Cornică Pavel și plutonier major de poliție Nour Ion”, prin care la pct. 2, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) și ale art. 28 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 17 lit. e) din Legea nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, pct. 8 subpct. 2), 3) și 11) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, pct. 13 și pct. 25 lit. a), b), c) și d) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 5) și 25 alin. (2) din

Instrucțiunile privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni aprobate prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, capitolul I, pct. 34) lit. d), pct. 35 lit. b), pct. 37, capitolul II, pct. 1, pct. 2 subpct. 4), pct.3 subpct. 14), pct. 4 subpct. 19) lit. e), t), Regulamentul Serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19 februarie 2010, manifestate prin neîndeplinirea acțiunilor legale de constatare a faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și de combatere a corupției devenită cunoscută, acțiuni care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, fiind în funcție de inspector inferior patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al MAI, plutonier major de poliție, a fost sancționat disciplinar cu concediere din Poliție.

A susținut reclamantul că ordinul menționat a fost emis de către pârât neîntemeiat, având la bază niște presupuneri ale încălcărilor nerealizate, lipsind astfel temeiul legal de fapt și de drept al aplicării sancțiunii disciplinare prin concediere, or, aceste încălcări nu au fost dovedite prin probe concludente și veridice la caz, fiind astfel insuficiente pentru a crea imaginea disciplinară, iar învinuirile aduse în adresa sa, vin în contradicție cu legislația în vigoare și circumstanțele speței.

A reiterat că în ordinul de sancționare disciplinară s-a făcut trimitere la încălcarea de către el a conduitei, fără a specifica care anume acțiuni l-a determinat pe angajator de a constata faptul dat.

Mai mult ca atât, faptele descrise în ordinul contestat, nu corespund realității, concluziile făcute în acest sens sunt rezultatul unui control insuficient și superficial, ancheta de serviciu fiind efectuată timp de 3 luni, fără a argumenta inițierea acesteia și fără a-i fi adusă la cunoștință în termenele stabilite de legislație, îngrădindu-i în așa mod dreptul la apărare, având în vedere că nu a avut acces la materialele anchetei, fiind astfel lipsit de dreptul de a contesta acțiunile executorului anchetei de serviciu în organul ierarhic superior.

A notat că imputarea în adresa sa a faptului că a primit surse financiare necuvenite de la o persoană care nu are identitate (testor) este una ilegală, deoarece nu a primit astfel de mijloace bănești de la nimeni.

A declarat că imaginile video, în care el nici nu se regăsește, i-au fost imputate abia după aproape 3 luni de zile, fiind astfel eliberat din cadrul organelor afacerilor interne, fără niciun temei legal, fără a fi cercetat sub aspectul integrității profesionale așa cum prevede legislația în vigoare.

Mai mult ca atât, ce ține de imaginile video, el personal nu apare în acestea, nu este vocea sa și nici pe colegul său nu l-a recunoscut, ceea ce denotă că ordinul de sancționare disciplinară în privința sa a fost emis de către pârât ilegal.

La 10 iunie 2015, s-a adresat cu cerere Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat eliberarea, pe lângă copiile materialelor anchetei de serviciu, și a discurilor video, care ar fi servit drept temei la emiterea ordinului de concediere nr. 332-ef din 21 mai 2015, însă prin scrisoarea nr. 34/14-8-29/15 din 12 iunie 2015, a primit refuz din motiv precum că discurile audio-video s-ar fi aflat la Centrul Național Anticorupție, fapt ce nu corespunde realității, or, acestea au stat la baza emiterii ordinului de concediere.

La fel, a fost încălcată atât competența la aplicarea sancțiunilor cu caracter disciplinar, cât și termenul de aplicare ale acestora, deoarece presupusa abatere disciplinară a fost examinată contrar prevederilor pct. 40 și 41 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului nr. 502 din 09 iulie 2013, în vigoare la acel moment, potrivit cărora temei de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu constituie: 1) petițiile cetățenilor; 2) informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești; 3) demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, persoanelor cu funcții de răspundere ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor; 4) publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către polițiști; 6) depistările nemijlocite de către personalul Poliției și angajații Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții polițienești, în cadrul activității de serviciu sau a controalelor (reviziilor) efectuate, a cazurilor de încălcare a legislației, disciplinei de serviciu comise de către polițiști. Ancheta de serviciu se efectuează și în cazurile în care există suspiciuni că s-au comis încălcări ale legislației în vigoare, care atrag după sine răspunderea disciplinară.

Iar, potrivit pct. 43 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului nr. 502 din 09 iulie 2013, dacă în cadrul desfășurării anchetei de serviciu sunt identificate și alte abateri disciplinare, conducătorul subdiviziunii poate dispune conexarea acestora într-o singură anchetă de serviciu, sau după caz, inițierea unei anchete separate.

Astfel, de către angajator nu a fost stabilită comiterea de către el a abaterii disciplinare în perioada martie 2015, care au fost acțiunile de constatare ale acestor abateri și ce măsuri au fost întreprinse de către angajator pentru elucidarea acestor circumstanțe până în ziua emiterii ordinului de concediere.

Or, atât angajatorul, cât și Centrul Național Anticorupție au tolerat un act de corupție, adică o infracțiune, care urma imediat să fie înregistrată și să fi fie pornită o cauză penală pe marginea faptului dat.

Pe lângă acestea, conform pct. 84 din aceeași Hotărâre a Guvernului, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării polițistului în concediu anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical.

Consideră reclamantul că materialele anchetei de serviciu au fost acumulate contrar prevederilor pct. 44 și 45 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului nr. 502 din 09 iulie 2013, care stabilesc că, printr-o rezoluție, conducătorul dispune efectuarea anchetei de serviciu de către o persoană responsabilă din cadrul subdiviziunii, sau de către conducătorul nemijlocit al polițistului care a comis abaterea disciplinară. Conducătorul are dreptul să dispună efectuarea anchetei de serviciu unei singure sau mai multor persoane, iar în caz de necesitate, în funcție de complexitatea cazului, să o efectueze personal.

La cazul speței, angajatorul contrar competenței sale, a numit persoana responsabilă pentru efectuarea anchetei de serviciu pe șeful Direcției Inspectare Efectiv al IGP - Piferschi Eugeniu.

Însă, conform statelor de organizare al IGP al MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la structura și efectivul-limită ale Inspectoratului General al Poliției

nr.986 din 24 decembrie 2012, Direcția Inspectare Efectiv nu se regăsește ca parte componentă a acestei structuri și nu este persoană juridică.

Prin urmare, ancheta de serviciu a fost efectuată de către o subdiviziune incompetentă din punct de vedere operațional.

Afară de aceasta, în ordinul de concediere angajatorul îi impută faptul că el nu a documentat cazul de stabilire a contravenției și nu a comunicat dispeceratului subdiviziunii din care face parte, despre contravenția depistată și nu a întocmit actele de constatare.

A menționat reclamantul că nu a stopat nici un mijloc de transport în perioada de timp indicată în ordinul de sancționare, presupusele înregistrări video sunt de natură sceptică, montate, de către persoana fără identitate, or, în cazul comiterii faptei infracționale dânsul ar fi fost documentat în flagrant de către CNA.

Deci presupusele acțiuni ale sale precum că ar fi primit mijloace bănești sunt nejustificate de către angajator, nefiind documentate și probate în acest sens.

A precizat reclamantul că este eronată și interpretarea angajatorului privind încălcarea de către el a ordinului nr. 254 din 18 iulie 2008 cu privire la evidența unică a infracțiunilor și persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

A precizat că ordinul respectiv se referă la faptul înregistrării informației cu privire la rezultatul unei bănuieli rezonabile că a fost comisă o infracțiune, în speță i se impută că nu a înregistrat contravenția, or, el nu putea să întocmească un astfel de act de constatare, dat fiind faptul că nu a constatat nimic și nici nu a documentat pe nimeni, iar cele ce i se incriminează sunt niște falsificări cu scopul de a-l pune în fața societății.

A invocat că art. 206 alin. (1) din Codul muncii, prevede mai multe tipuri de sancțiuni disciplinare, și deși anterior nu a fost sancționat disciplinar, în cazul său a fost aplicată cea mai aspră dintre sancțiuni disciplinare cum ar fi concedierea, care se admite doar în condițiile prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g) – r) din Codul muncii, în litigiu, concederea sa nu se încadrează în condițiile acestui articol.

De asemenea, nici în partea descriptivă și nici în partea rezolutivă a ordinului nr. 332-ef din 21 mai 2015, nu a fost indicat articolul din Codul muncii conform căruia a fost emis ordinul respectiv.

Mai mult ca atât, prezentându-se la serviciu în data de 22 mai 2015 împreună cu colegul său Cornică Pavel, nu li s-a adus la cunoștință despre emiterea în privința lor a ordinului de concediere.

În contextul expus, a cerut Nour Ion admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 332-ef din 21 mai 2015 a Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Cornică Pavel și plutonier major de poliție Nour Ion”, cu restabilirea lui în funcția anterior deținută până la emiterea ordinului de concediere și efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a salariului mediu pentru toată perioadă absenței forțate de la serviciu, adică din ziua eliberării 21 mai 2015 până în ziua emiterii hotărârii judecătorești și a penalității la plata salariului pentru perioada absenței de la serviciu în mărime de 0,1% din sumă pentru fiecare zi de întârziere conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, 10.000 de lei cheltuieli de asistență juridică și 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea protocolară din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Mangîr Ion.

Prin încheierea protocolară din 28 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție.

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial și s-a anulat ordinul nr. 332-ef din 21 mai 2015 a Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Cornică Pavel și plutonier major de poliție Nour Ion” în partea ce-l vizează pe Nour Ion. S-a restabilit Nour Ion în funcția deținută anterior concedierii – inspector inferior patrulare Plutonul Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Nour Ion salariul pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 21 mai 2015 – 30 mai 2017, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Centrul Național Anticorupție, și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Centrul Național Anticorupție, s-a casat decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de către Inspectoratul General al Poliției și Centrul Național Anticorupție, și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au motivat soluțiile prin faptul că reclamantul Nour Ion, a activat în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în funcția de plutonier major de poliție.

La 17 aprilie 2015, Centrul Național Anticorupție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției raportul privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale nr. 06/4-1455 din 17 aprilie 2015 (f.d. 66-67, vol. I).

Potrivit raportului nominalizat, Nour Ion în perioada efectuării integrității profesionale, aflându-se în serviciu pe traseul Hîncești – Leova, cu automobilul de serviciu, împreună cu colegul său Cornică Pavel, au stopat automobilul condus de testator pentru încălcarea limitei de viteză admisibilă. În timpul discuției purtate cu agentul Cornică Pavel, ultimul a comunicat testatorului că urmează a-i fi aplicată o amendă în mărime de 1.000 de lei și 8 punct de penalizare. Agentul public Cornică Pavel a transmis colegului său Nour Ion actele pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. La propunerea testatorului de a nu-i întocmi proces-verbal cu privire la contravenție în schimbul sumei de 400 de lei, agentul constatator Cornică Pavel a acceptat, a primit banii în buzunar, iar agentul constatator Nour Ion a restituit documentele testatorului, fără a întocmi proces-verbal și l-a îndrumat ce să zică persoanei care era cu testatorul în automobil.

Au reținut instanțele de judecată că raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale nr. 06/4-1455 din 17 aprilie 2015 a servit drept temei pentru efectuarea anchetei de serviciu în privința lui Nour Ion.

Au menționat instanțele de judecată că din materialele anchetei de serviciu rezultă că la 09 martie 2015, conform graficului de serviciu aprobat de către conducerea Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hâncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, plutonier major de poliție - Cornică Pavel și inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hâncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, plutonier major de poliție - Nour Ion, aflându-se pe traseul Hâncești-Leova, cu automobilul de serviciu, în urma constatării depășirii limitei de viteză au stopat unitatea de transport condusă de către testatorul de integritate. Drept urmare, din imaginile video administrate s-a constatat că inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hâncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, plutonier major de poliție - Cornică Pavel a comunicat testatorului de integritate că a încălcat viteza admisibilă și urmează a fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 din Codul contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 1.000 de lei și 8 puncte de penalizare. În cadrul discuțiilor purtate între agentul constatare și testator, aceștia au convenit asupra sumei de 400 de lei în schimbul neîntocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție pentru încălcarea admisă.

În consecință Cornică Pavel, folosindu-se de situația de serviciu, a primit fără ezitare suma de 400 de lei, iar agentul constatare Nour Ion a restituit testatorului de integritate actele prezentate și i-a permis deplasarea în continuare, fără a întreprinde măsuri de constatare și respectiv de documentare a unei eventuale contravenții. La situația descrisă a asistat agentul constatare Nour Ion, căruia devenindu-i cunoscut despre existența elementelor contravenționale în acțiunile testatorului, conștient a tăinuit faptul respectiv și nu a procedat conform prevederilor legale în vederea înregistrării și constatării acesteia (f.d. 15-16, vol. I).

Iar, prin ordinul nr. 332-ef din 21 mai 2015 a Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Cornică Pavel și plutonier major de poliție Nour Ion”, la pct. 2, reclamantul Nour Ion a fost sancționat disciplinar prin concediere din cadrul organelor afacerilor interne.

Studiind materialele cauzei în raport cu normele de drept care reglementează încălcările imputate reclamantului Nour Ion în ordinul de concediere contestat, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că la cazul speței nu se întrunesc elementele componente abaterii disciplinare, or, din înregistrările video, vizualizate nemijlocit și în cadrul ședințelor de judecată, nu se confirmă identitatea reclamantului.

Mai mult ca atât, prin confirmarea semnată de către agentul constatare Cornică Pavel la 13 mai 2015, se atestă doar prezența acestuia în imaginile video, însă nu și a reclamantului Nour Ion (f.d. 88-89, vol. I).

Pe lângă acestea, procesul-verbal de identificare din 13 mai 2015, a fost întocmit în baza aceleiași înregistrări video, din conținutul căruia se identifică doar inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hâncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, plutonier major de poliție - Cornică Pavel (f.d. 90, vol. I).

Astfel, au conchis instanțele de judecată că la actele cauzei nu se confirmă latura obiectivă a încălcărilor incriminate lui Nour Ion.

Au reținut instanțele de judecată că în cadrul anchetei de serviciu, adică până la aplicarea sancțiunii disciplinare, cât și în cadrul examinării cauzei, autoritatea publică Inspectoratul General al Poliției nu a prezentat probe concludente care ar justifica existența motivelor preliminare, obiective și întemeiate de a suspecta că reclamantul Nour Ion este predispus să comită acte de corupție.

Or, în absența motivelor pentru a justifica supunerea persoanei testului de integritate, acțiunile testatorului nu pot fi reținute conform legii și intereselor societății.

Prin urmare, sancțiunea disciplinară, cu concediere din organele afacerilor interne, a fost aplicată față de Nour Ion contrar legii.

Afară de aceasta, aspectele menționate nu se regăsesc confirmate nici în concluziile anchetei de serviciu, angajatorul punând la baza emiterii ordinului de concediere doar raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatul negativ al testului la care a fost supus Nour Ion.

În contextul expus, instanțele de judecată au constatat netemeinicia parțială a ordinului nr. 332-ef din 21 mai 2015 a Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Cornică Pavel și plutonier major de poliție Nour Ion” în partea ce-l vizează pe Nour Ion, cu dispunerea anulării ordinului respectiv în această parte și restabilirii reclamantului în funcția anterior deținută până la concediere, precum și a încasării din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Nour Ion a salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 21 mai 2015 – 30 mai 2017

Totodată, instanțele de judecată au considerat neîntemeiată acțiunea lui Nour Ion în partea compensării despăgubirii morale, notând că prin însăși faptul anulării ordinului de concediere, restabilirii în funcție și încasării salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu reprezintă în sine o satisfacție echitabilă pentru reclamant.

În ce privește pretenția de încasare a penalității de întârziere pentru reținerea salariului pentru absența forțată de la serviciu, au precizat instanțele de judecată că aceasta la fel este nefondată, or, această obligație a apărut în sarcina angajatorului anume din momentul anulării de către instanța de judecată a ordinului de concediere.

Referitor, la încasarea cheltuielilor de judecată, instanțele de judecată au reținut că la actele cauzei nu se atestă probe că Nour Ion a suportat astfel de cheltuieli.

La 27 martie 2019, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 30 mai 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului Inspectoratul General al Poliției a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 09 aprilie 2019, în adresa lui Nour Ion și Centrului Național Anticorupție au fost expediate copiile recursului depus de către Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procesual respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosului administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, în cauzele de contencios administrativ, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Inspectoratului General al Poliției la 25 februarie 2019, recepționată de către recurent la 01 martie 2019 (f.d. 222, vol. II; f.d. 14, vol. II).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 27 martie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Inspectoratul General al Poliției, completul de admisibilitate evocă faptul argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cerere de apel, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea sa de recurs, formulată în memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului depus, deoarece Inspectoratul General al Poliției nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de către instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de depunere a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Inspectoratul General al Poliției a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan